

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Caluinus & Beza) vel ad sua placita stabilienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmanda ...

In Acta Apostolorum to. primus

Stapleton, Thomas

Antverpiæ, 1595

3. Videns autem quia placeret Iudæis, apposuit vt apprehenderet & Petrum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39424

non erubescat. Solus de hoc argumento
 Rossensis noster, Episcopus & Martyr san-
 ctissimus, diu ante Calvinum scribens, (vt
 alios multos taceam, ipsumque inprimis
 Thomam VValdensen nostrum, qui & con-
 tra VViclephi insanias hoc argumentum
 copiosè tractauit) hunc fœdum eius grun-
 nitum compescere potuit. Nunc autem ne
 sic ampliùs obganniant Calvinistæ, vnus
 Nicolai Sâderi nostri opus laboriosissimum
 de visibili Ecclesiæ monarchia vt attendere
 non grauentur, eos monemus.

CAP. XII.

3. *Videns autem quia placeret Iudæis, apposuit vt
 apprehenderet & Petrum.*

VT nullum non mouet lapidem Cal-
 uinus, quo Ecclesiam Catholicam
 passim infamet, sui que scorti hono-
 rem tueatur; ita hoc in loco obser-
 uans Herodē (qui & Agrippa maior voca-
 tur) hanc in Apostolos persecutionem con-
 citasse, nec (vt ille existimat) *legis Mosaica zelo*
 (cuius tamen maximo & ardentissimo zelo
 hunc Herodem affectum fuisse, tam ea
 quæ cum Caio gessit, ne eum pro Deo ha-
 bere, eiusque statuam templo Hierosolymi-
 tano inferre Iudæi cogeretur, quàm quæ sub

N 5 Claudio

Philo Iu- Claudio cum Petronio, Syriae proconsule,
 datus de contra Dorenses egit, qui in Iudaeorum
 leg. ad synagogas statuam Caesaris intulerant, lucu-
 Caium. lentissimè demonstrat) nec odio Evangelij, sed ut
 Iosephus suis rebus consuleret, populique favorem conciliaret;
 Antiq. li. huc in modum declamat: Nec alia hodie est no-
 12. cap. 5. stra conditio. Nam quum certatim omnes in Christi
 membra insaniant, paucos superstitio incitat; sed alij
 se Romano Antichristo tanquam frugi mancipia
 venditant; alij rabiosis monachorum vel plebis cla-
 moribus indulgent & obsequuntur: nos interim vilia
 capita eorum ludibrio subiicemus. Hæc Calui-
 nus de Hugonotorum suorum in Fræcia per-
 secutione, quæ sub Fræcisco primo & Hen-
 rico 2. aliquatulum feruens citò deferbuit,
 illis duobus Regibus verè Christianissimis
 ad fatalem Fræcia perniciem immatura mor-
 te sublatis. Sed recogitent nunc Calvinista
 an de illis in Anglia iam à 36. annis rerum
 gubernacula tenentibus nos Catholici An-
 gli tantundem verissimè dicere non debeat-
 mus. Hæc enim certè à tot annis nostra cō-
 ditio est: & quum certatim omnes qui rerum
 in Anglia potiuntur, in Christi membra, Ca-
 tholicos maximè Sacerdotes, insaniant, pau-
 cos admodum superstitio Calvinistica & ne-
 faria eius dogmata incitarunt; sed alij se Re-
 ginæ suæ (quæ tamen primis annis sui regni
 inuita ac reluctantē eò cōpulerunt) tãquam
 frugi mancipia venditant, & eius iniquissi-
 mis de religione legibus etiam reluctantē
 conscien-

Persecu-
 tio Angli-
 cana.

conscientia subseruiunt; alij rabiosis ministrorum clamoribus indulgēt, & obsequuntur; alij denique priuatis commodis consules eos deferunt, & ad necem vsque pertrahunt, ex quorum morte rem se facturos sciunt: quo in genere nec frater fratri, nec filius patri, nec vxor viro parcat. Horum omnium exempla non pauca persecutio hodie Anglicana suppeditat. Catholici interim veluti vilissima capita omniū nō ludibrijs modò, sed & iniurijs exponuntur: adeò sanè, vt Catholico in ius vocato publica negetur iustitia. Sed (quod de suis Hugonotis vt veritatis simia subiunxit Calvinus) *una est consolatio quæ nos præclare sustentat, quod sanguinem nostrum, rapinas & exilia nostra, quibus probrosè mundus abutitur, scimus Deo pretiosa esse, suaque amplissima mercede non caritura: imò quo indignius & magis contumeliosè ab impijs hæreticis tractamur, eo minùs nos deseret Dei bonitas: sed virga sua Assur, qua nunc Israelem percutit, tandem abiecta, & in ignem suæ iustæ maledictionis cōiecta, dispersos populi sui cōgregabit; & Insulam illam quondam in fide florentissimam in pristinum tandem pietatis decus restaurabit; vbi vid. completa fuerit iniquitas Amorrhæorum, & iustum Dei iudicium nostra ipsorum iniquitas accendere desierit. Potuit, iste Herodes Agrippa decollare Iacobum Apostolum, sicut alter Herodes Tetrarcha huius sororius decollauit Ioan-*

uit Ioannem Baptistam: sed exitum acerbi-
 fimum vterque habuit; ille vermibus cor-
 rosus, vt hic Lucas narrat, & copiosius Iose-
 phus describit; hic tetrarchia sua bonisque
 omnibus à Caio Casare exutus, & cum sua
 Herodiade in exilium pulsus, mœrore ani-
 mi consumptus interiit. Qui horum tyran-
 norum facta imitantur, æquum est vt exi-
 tus similes perhorrescant: nec tam diu blan-
 diente fortuna omnia sibi salua promittant;
 Eccles. 5. *Altissimus enim est patris redditor, & tarditatem*
vindictæ gravitate compensat.

17. *At illi dicebant: Angelus eius est.*

Angelo-
rum pecu-
liaris cus-
todia.

Perspiciuè probat hic locus (quod hæreti-
 ci pertinaciter negant; diuinæ bonitati
 ingrati) dari à Deo vnicuique proprium An-
 gelum ad peculiarem cuiusque custodiam,
 Christiani fideles in hac domo collecti, qui
 Petrum pro foribus stare suspicari non pos-
 sent, adesse tamē qui se Petrum diceret in-
 telligerent, ex cōmuni sensu & conceptione
 fidelium dixerunt, *Angelus eius est*, illi videli-
 cet proprius ac peculiaris, qui ad aliquid de
 eo nunciandum ad nos missus est. Neque
 enim dicere poterāt, *Angelus eius*, sed, Ange-
 lus aliquis, dicere debebant, si non peculia-
 rem Petri Angelum intelligerent, sed gene-
 ralem quandam Angelorum custodiam co-
 gitantes, de aliquo Angelo in Petri gratiam
 ad eos misso suspicati essent. Ad hūc locum
 quam